

Werkstuk Levensbeschouwing Orthodoxie

Werkstuk door een scholier

6e klas aso

2070 woorden

12 jaar geleden

★ 5,9

175 keer beoordeeld

Vak

Levensbeschouwing

ORTHODOXIE

Wat is orthodoxie?

Orthodoxie is een afsplitsing van het Christelijk geloof. Ze splitsen zich af rond 1054 na Chr. nadat het tussen de Paus en een plaatselijk hoofd van de geloofsgemeenschap tot een 'machtsstrijd' kwam. Het Griekse woord Orthodox betekent 'op de juiste wijze eer brengend'. Orthodoxen beschouwen hun Kerk als niets minder dan de Kerk van Christus op aarde

Grootste concentratie van orthodoxen?

De Orthodoxe Kerk breidt zich uit in noordelijke richting. Het verspreidingsgebied strekt zich tegenwoordig uit van Rusland tot Ethiopië en van Tsjechië tot Japan. Er is daarnaast een grote Orthodoxe diaspora in West-Europa, Noord- en Zuid-Amerika en Australië. Het aantal Orthodoxen wordt geschat op 300 miljoen. Je kan de grootste concentratie orthodoxen terug vinden in Rusland, Griekenland, en in het algemeen Oost-Europa.

Orthodoxen in België?

In België zijn ook enkele orthodoxe gemeenschappen, bevinden zich vooral in de steden. De orthodoxe gemeenschap bestaat vaak uit Russische inwijkelingen die geïntegreerd zijn.

Wat zijn de pijlers van de orthodoxie?

De centrale waarden zijn over het algemeen zowat hetzelfde als bij het katholicisme, bijvoorbeeld: vergevingsgezindheid, solidariteit, enz. Ook hun beeld van hemel en hel verschilt vrijwel niet van het onze.

Vershil tussen orthodoxen en gewone christenen?

De Oosters-orthodoxe Kerk en de Rooms-katholieke Kerk hebben ongeveer dezelfde geloofsleer.

- 1 De universele macht en onfeilbaarheid van de paus wordt door de orthodoxen niet erkend.
- 2 De kwestie over de voorkomst van de Heilige Geest; de Rooms-katholieke Kerk zegt dat de Heilige Geest niet alleen uit de Vader, maar ook uit de Zoon voortkomt.
- 3 Kenmerkend is het gebruik van de vele iconen, naast fresco's en mozaïeken, in de Oosters-orthodoxe Kerk.
- 4 De mensen staan in plaats van te zitten. Tussen altaar en gelovigen bevindt zich een iconenwand of ikonostase. Deze vormt de scheiding tussen de altaarruimte en het midden van de kerk.
- 5 De orthodoxe spiritualiteit is sterk beïnvloed door het monnikendom. Het gebed is zeer kort en word door de monniken, maar ook door veel leken, voortdurend herhaald.
- 6 Priesters kunnen gehuwd zijn. Enkel de bisschoppen niet, zij worden altijd uit monniken gekozen en zijn

niet getrouwd.

7 De orthodoxe gelovigen slaan het kruis andersom. Bij katholieken begint men het slaan van het kruis van boven naar beneden en vervolgens van links naar rechts, terwijl de orthodoxen van boven naar beneden en vervolgens van rechts naar links hun kruis slaan.

Verschil tussen leiders van de Kerk.

Orthodoxen en Christenen hebben ongeveer dezelfde geloofsleer. Ze maken wel een duidelijk verschil tussen hun Kerkelijke leiders.

Orthodoxen volgen de paus niet, ze vinden de "rechtstreekse" uitgeoefende rechtsmacht van de paus over het geheel van de gelovigen onaanvaardbaar.

Bij de Orthodoxen staat de patriarch aan het hoofd van de Kerk, maar die kan niet alleen beslissingen nemen. Hij is, in tegenstelling tot de paus, niet onfeilbaar. Hij is dus net als iedereen een zondig mens.

Sacramenten

Het aantal officiële sacramenten: is 7 maar vele gaan niet akkoord met de monnikenwijding en de ziekenzalving (dood) als een sacrament binnen de orthodoxe kerk.

1. Mysterie van de Eucharistie
2. Mysterie van het Doopsel of de onderdompeling
3. Mysterie van de Myronzalving, (vormsel)
4. Mysterie van de Vergeving van zonden (Biecht)
5. Mysterie van het Huwelijk
6. Wijding van geestelijkheid
7. Ziekenzalving

Doopsel/Vormsel:

Het doopsel bij de orthodoxe kerk houdt eigenlijk 2 sacramenten in. Het is de doop zelf maar ook het Mysterie der Heilige Myronzalving wordt reeds gegeven. Orthodoxe kinderen mogen dus al van jongs af aan te communie gaan.

Bij de Katholieken wordt dit gedaan tijdens hun vormsel. De orthodoxen doen dus geen eerste en plechtige communie.

Het kind wordt altijd gedoopt met Heilig water, dat wordt voorgesteld als water uit de Jordaan.

Bij hun doopsel krijgen de Orthodoxe gelovigen een kruisje van hun priester dat ze altijd moeten dragen. Wanneer ze het verliezen moeten ze door hun priester een nieuw laten zegenen.

Huwelijk:

Het huwelijk wordt als een heilige verbintenis tussen man en vrouw gezien. Er moet steeds een verlovingsplechtigheid aan vooraf gaan en de ring wordt steeds gezegd door de priester.

Ze gaan nogal hard op in hun tradities en zijn vrij streng op hun regels.

De Orthodoxie beschouwt het huwelijk als enig en eeuwig. Zonder het expliciet te verbieden zijn ze dus tegen weduwentrouw. Uit medelijden, aanvaardt zij wel echtscheidingen en zegent (met boetegebeden) het huwelijk in van gescheidenen.

Een orthodoxe gelovige moet altijd trouwen met een orthodoxe gelovige, wanneer dit niet zo is, zal de ander zich moeten bekeren tot de orthodoxie om aanvaard te worden.

Hoe staan ze tegenover de dood?

Oosters-Orthodoxe Christenen geloven dat de dood een noodzakelijke consequentie is van het menselijk

leven dat veroorzaakt is door de oorspronkelijke zonde. De dood is noodzakelijk om het eeuwige leven te verkrijgen.

De Oosters-Orthodoxe kerk houdt een speciale wake voor de doden, de parastais of pankhida, als een moment van contemplatie van de dood. De uitvaartdienst bevat hymnen, gezangen en lezen uit de Bijbel. Hoewel de voorkeur wordt gegeven aan begraven, laat de Orthodoxe kerk crematie toe als de wetgeving van het land dit verlangt.

Er zijn speciale gebeden voor de overledenen waarin God wordt gevraagd om genade te tonen voor de zielen.

Handelingen tijdens de misdienst?

Ze zijn tijdens hun misvieringen veel meer in beweging dan de meeste mensen zouden denken: ze buigen vaak, maken dikwijls een kruisteken, knielen soms of buigen zich naar de grond. Dit brengt ook met zich mee dat de meeste mensen voortdurend rechtstaan. Veel plaats om te zitten is er dan vaak ook niet voorzien. De diensten duren langer dan de doorsnee lengte van een katholieke viering maar er wordt veel minder in gesproken. Het overgrote deel van de dienst wordt dan ook gezongen.

Iconen

Een icoon is een afbeelding van Jezus Christus, Maria, een heilige of van een bijbelse gebeurtenis. Iconen zijn traditioneel op hout geschilderd.

Orthodoxen vereren de iconen. Het vereren van een icoon wordt bij de orthodoxe kerk gezien als bidden. Hoe vaak je bid is niet bepaald. Ze doen wel vaak een klein gebedje.

De verering gaat over de heilige persoon die op de icoon staat. Vereren is eerbied betuigen en hulde brengen aan de afgebeelde heilige. Je dan dit doen door een gebed te formuleren of op een andere manier tot de heilige te richten vb. Zang, kussen van de icoon.

Muziek?

Hun muziek is meerstemmig en bestaat vrijwel uitsluitend uit mannen. Er wordt zeer vaak op zeer lage tonen gezongen. Ze gebruiken daarbij geen orgel (zoals bij katholicisme) omdat ze dat als heidens beschouwen.

Kaarsen?

Kaarsen zijn een symbool van het licht van Jezus Christus en een teken van vurig gebed. Ze worden bij een icoon gezet waarbij gebeden wordt.

Hebben de orthodoxen ook een hostie?

De Orthodoxen zien te communie gaan ook als een van de sacramenten en de hostie is dus ook een belangrijk element in hun misviering.

Kleding priester?

In het Priesterkleed is veel goud verwerkt, net zoals de kerk is het zeer druk versierd.

Symboliek van kleuren: (vaak aanwezig bij het gewaad)

Zwart dood Goede vrijdag

Groen lente en zomer tussenperiodes

Rood bloed Pinksterfeest

Wit Zuiverheid Kerstmis+Pasen

Paars Boetedoening en rouw Advent en vastentijd

Zelfde feestdagen?

Over het algemeen hebben ze dezelfde feestdagen als de Katholieken maar ze hebben er nog veel meer en vieren die uitgebreider.

Het belangrijkste feest van de Orthodoxen is het Pascha, dat overeen komt met het katholieke Pasen. Men komt dan samen in de kerk en verlicht de kerk met kaarsen.

Hoe zit het orthodoxe Kruisbeeld er uit?

Het Russisch-orthodox ziet er net iets anders uit dan het meest bekende Christelijk kruisbeeld, er zijn namelijk twee extra balken aan toegevoegd. De verticale balk staat voor de stamboom van de mensheid vanaf Adam tot aan het einde der tijden. Het symboliseert ook dat de mens vrij is om gered te worden: iemand kan ten Hemel opstijgen of kan afdalen naar de hel. De kleine horizontale balk symboliseert de onzichtbare wereld, de wereld der engelen. De grote balk verbeeldt de zichtbare wereld, de Aarde, en daarmee ook de mensheid. De onderste balk is Jezus' voetensteun, maar verwijst ook naar de twee rovers die naast Hem gekruisigd waren. De ene rover lasterde Christus, de ander vroeg Christus hem te gedenken in Zijn Koninkrijk en mocht toch naar de hemel, daarom staat die balk scheef.

Orthodoxe Kruisteken.

Wanneer een orthodox gelovige het kruisteken maakt, brengt hij duim, middelvinger en wijsvinger samen. Dit wijst op de heilige Drie-eenheid. God (schepper), Christus (mens) en de heilige Geest zijn eigenlijk één geheel.

De gelovigen tikken eerst het hoofd, dan de hartstreek, vervolgens naar rechts en dan pas naar links (andersom dan de katholieken). Men gaat eerst naar rechts, omdat rechts het goede symboliseert. Het goede gaat boven het slechte.

Andere soorten kerken?

De orthodoxe kerken zijn in de plusvorm (+) gebouwd.

Ze zijn zeer druk en met vaak met goud overladen. In de kerk zelf zijn weinig of geen stoelen aanwezig. Er bestaan 2 verschillende soorten kerken Russische en Griekse. De Griekse kerken zijn langs de buitenkant minder uitbundig versierd dan de Russische.

Hoe zien ze god?

God is voor de orthodoxe christenen, Het Ongenaakbare.

Volgens hen kan de Oneindige God niet herleid worden tot een eigen, verstandelijke constructie, tot een beeld dat wij ons van Hem zouden maken met ons menselijk verstand. Wat wij ook als 'groot', 'machtig' en 'schoon' van Hem zouden kunnen zeggen.

Toch blijft het steeds een louter menselijk begrip. Het beperkt zich tot een menselijke voorstelling van God, tot een beeld dat door het menselijk intellect werd gecreëerd.

God wordt voorgesteld als een 3-eenheid.

-Hij is de Vader de Schepper van de wereld, die hij uit het niet geschapen heeft.

Zijn schepping duurt voort in de natuur en bij de geboorte van ieder nieuw mens.

- De Zoon is de persoon van de Drie-eenheid die onze menselijke natuur aangenomen heeft en die ons herschapen heeft.

-De Heilige Geest is de Onzichtbare God die ons steeds vervult en versterkt. Voortdurend straalt Hij naar ons uit en geeft Hij ons de kracht wanneer wij in onze zwakmenselijkheid dreigen verloren te gaan.

Maar ze leggen er wel sterk de nadruk op dat het steeds om dezelfde God gaat.

Heilig schrift?

Het boek waarop de orthodoxe Kerk steunt is net als bij de katholieke Kerk de Bijbel. Zowel Oud als Nieuw Testament worden aanvaard als heilige geschriften. De orthodoxe Kerk neemt wel een eigen houding aan tegenover het Oude Testament. Men gaat niet zoals moderne theologen proberen om wat de geschriften ons vertellen te reconstrueren en de mogelijkheid en de geloofwaardigheid van de verhalen in vraag stellen. Orthodoxen zoeken vooral op welke wijze de verhalen betrekking hebben op Christus. Ze houden zich niet echt bezig met de waarheid van de verhalen, maar vooral de diepere inhoud is van groot belang.

Aflaten?

Dat is in ieder geval niet meer van onze tijd. En zelfs toen kwamen de aflaten er minder voor dan bij de Katholieken.

Kloosters?

Net zoals bij de Katholieken hebben de Orthodoxen ook Kloosters. Hun doel is om diep geluk te vinden in alle vrijheid.

Bedevaart?

Er bestaan ook bedevaartsplaatsen voor de Orthodoxen, maar die zijn voor ons minder bekend.

Biechten?

De Orthodoxen gaan ook te biecht maar zij doen dit niet in Biechtkotjes zoals de gewoonte is bij de katholieken.

Zelfde tijdlijn?

De orthodoxen maken gebruik van de Christelijke tijdlijn, ze beginnen dus ook te tellen van af de geboorte van Jezus.

Verschil tussen man en vrouw?

Er is geen verschil tussen man en vrouw, ze zijn gelijkwaardig.

Mogen Priesters trouwen?

Orthodoxe priesters en diakens mogen weliswaar trouwen, maar alleen vóór ze gewijd zijn. De bisschoppen worden meestal gekozen uit de groep van monniken, die het celibaat beleven. De orthodoxe geestelijkheid is onderverdeeld in twee groepen : de 'witte' geestelijkheid, die gehuwd is, en de 'zwarte' geestelijkheid of de monniken. De wijdelingen moeten hun weg kiezen voor de wijding, want na de wijding kan men niet meer huwen. Men moet dus huwen voor de wijding. Zij die voor het celibaat kiezen worden eerst tot monnik gewijd voor dat zij priester worden gewijd. Indien een priester weduenaar wordt, kan hij niet hertrouwen.